

2020-06-10

Statsrådet Amanda Lind

Kulturdepartementet

Många äldre kände sig redan innan utbrottet av covid-19 ensamma och isolerade. Många pensionärer kände sig dessutom överflödiga i samhället. Att nu uppmanas att hålla sig hemma förstärker denna känsla av utanförskap. Vi uppmanar dagligen alla äldre vi är i kontakt med att följa Folkhälsomyndighetens rekommendationer, även om vi vet att det har ett pris hos många i form av förstärkt utanförskap.

Under pågående kris har statsministern, vice statsministern, socialministern, partiledare och andra politiker samt myndigheter tagit kontakt med oss för att be våra organisationer om att hjälpa till. Det är inget problem för oss utan en självklarhet. Vi pensionärer tillhör en generation som har lärt oss att vara solidariska med andra och stålla upp när det krisar.

Våra organisationer har självklart ställt upp och uppmanat alla våra medlemmar att stanna hemma. Vi har ställt in tiotusentals olika arrangemang fast vi är väl medvetna om att våra möten betyder mycket för det sociala välbefinnandet hos äldre. Vi arbetar istället stenhårt för att hitta nya vägar att stötta och stimulera äldre att hålla sig isolerade, utan att ensamheten ska bli övermäktig.

Det kostar att hålla verksamheten igång. Samtidigt tappar vi miljoner i intäkter. Vi får inga nya medlemmar, för vem vill gå med i en förening som inte har någon synlig verksamhet? Intäkter från annonsering i våra tidningar har minskat, för några organisationer till och med mer än halverats, våra medlemsresor är inställda och mötesverksamheten ger inget annat än kostnader. Lottförsäljning i föreningar och distrikt går på lågvarv. Vi blöder ekonomiskt precis som så många andra i dessa dagar. Men, vi varken kan eller vill överge våra medlemmar eller alla andra äldre.

Detta har vi påtalat för er politiker. Om ni vill att vi ska hjälpa er så måste vi få hjälp tillbaka. Vi får berömmende ord som svar, men några pengar har vi inte sett till. Istället har några av oss tvingats korttidspermittera personal och vi tvingas göra oss av med sparade pengar.

Vi är inga rika organisationer utan lever till största delen på medlemsavgifter, annons- och lotteriintäkter. Tillsammans har vi cirka 750 000 medlemmar, men får bara 8 miljoner i statligt stöd att dela på varje år. Hundratals miljarder delas nu ut i stödpaket efter stödpaket för att rädda befintlig verksamhet inom t ex näringslivet, tidningarna, kultursektorn och idrotten, paket som är helt riktiga och nödvändiga. Men inte en krona har gått till pensionärsorganisationernas befintliga verksamhet för att motverka ensamhet.

Vi har nu fått besked om att om vi överhuvudtaget ska kunna få några extra medel måste vi utöka vår verksamhet i projektform finansierat med bidrag som vi dessutom ska söka hos Socialstyrelsen. Det känns som ett slag i ansiktet på oss alla som med ideellt arbete varje dag söker bryta ensamheten hos äldre och det får oss att fundera över om regeringen förstår vidden och djupet av de insatser som redan görs av oss. Vårt förslag är att en del av bidraget till civilsamhället fördelas enligt den modell som Socialstyrelsen redan idag fördelar till pensionärsorganisationer.

Då kommer pengarna till mest nytta för landets pensionärer.

Stockholm som ovan

Christina Tallberg
Ordförande
Pensionärernas Riksorganisation

Eva Eriksson
Förbundsordförande
SPF Seniorerna

Berit Bölander
Förbundsordförande
Svenska KommunalPensionärernas
Förbund